

Augustinoviny

Ročník II, číslo 3

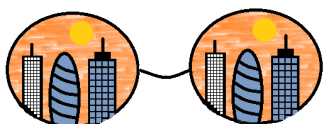
červen 2018

Spolu to bylo lepší

Končí další školní rok, ve kterém jsme se snažili zakusit a poznat, že spolu je to lepší. Během školního roku jsme sdíleli mnoho zážitků a učili jsme se respektovat jeden druhého. Vidět v druhém to dobré, dokázat pochválit. Zároveň jsme si uvědomili, že když se všichni snažíme spolupracovat, vše funguje lépe a my jsme šťastnější. Patron naší školy, svatý Augustin, stále připomíná, že ti, kteří dělají rychlejší pokroky, mají pomáhat těm, kteří na své cestě potřebují podporu.

Přeji vám krásné prázdniny! A zároveň si dovoluji zmínit své přání: abychom se my všichni, co patříme do naší školní rodiny, naučili čekat. Ten, kdo čeká, učí se pozorovat. Má oči otevřené, naslouchá. Má čas pro sebe i pro ostatní a má čas se lépe poznat. Kéž se všichni učíme uprostřed uspěchané doby počkat a čekat. Čekám a těším se na vás v září.

Otec Juan

veselé prázdniny

Roztomilí, ale i šikovní

V sobotu 9. června se v areálu Kostela sv. Františka z Assisi konala tradiční celoškolská Fiestas. Děti od školky po sedmou třídu předvedly, co si společně pro tuto akci připravily. Ti nejmenší byli především roztomilí, ale nutno dodat, že i šikovní. Vyšší ročníky se zaměřily na zábavu a zejména vystoupení 5. třídy, parodie na Svatební košili od K. J. Erbena, rozesmálo děti i dospělé. Svoji práci a celoroční úsilí ukázali i členové kroužků – Sborečku a Stepu. Ani ro-

diče samozřejmě nezůstali pozadu a předvedli, že si v této uspěchané době dokážou udělat čas na sebe i své přátele. Po soutěžích, které se nesly v duchu letošního školního motta „Spolu je to lepší“ a které přinesly zaslouženou odměnu teprve, když uspěl každý člen týmu, následovala mše svatá a společná večeře. Celý den se báječně vydařil, přestože v jeho průběhu přišel přírodou tolik očekávaný, déšť. A my se můžeme těšit na prázdniny!

(Mitra)

A tak zpěvačky občas křičely do přenosu

Dne 10.4. 2018 to byla pro změnu třída Alípius, která také navštívila Český rozhlas na Vinohradské.

Na začátku jsme se dozvěděli něco o historii rozhlasu. Víte, že třeba první rozhlasové vysílání proběhlo ve vypůjčeném skautském stanu se špatnými podmínkami? Třeba když zafoukal vítr, museli i hlasatelé i pomocníci držet stan. Nyní za rádio platíme 45Kč měsíčně, ale tehdy se platilo měsíčně 100Kč, a to v tehdejší době měla česká koruna úplně jinou hodnotu než dnes. Proto rádio měli jen ti bohatí. První rádia také neměla moc dobrý

zvuk a vzhledem k podmínkám ve stanu se odehrálo i spousta trapasů, protože do stanu leze různá havěť atd. Tak se občas stalo, že zpěvačky pletly text a křičely do živého přenosu. Dneska na místě stanu stojí už jen pomník, který připomíná rádiové vlny zvučící do světa. Po čase přesídlil rozhlas na Vinohradskou třídu, odkud vysílá dodnes. Původní budova byla nedávno opravena, ale tak, aby byly zachovány historické prvky, jako např. Páthernoster - pomalý výtah, který v jednoduchých patrech nestaví, musíme zkrátka vystoupit za jízdy.

Dozvěděli jsme se o tom, že Český rozhlas vysílá 5 různými jazyky. Také odtamtud vysílá 45 různých rozhlasových stanic. Těž zde uskutečnily dva světové rekordy: jeden byl 90 nepřetržitých rozhovorů, další o rok později, dokonce 100 rozhovorů během 4 dnů! Bez přestávek! O rozhovorech vyšla i kniha 100 statečných, která všechny rozhovory zaznamenává.

Na závěr exkurze jsme málem rozbili automat na jídlo a pití :D. Když se znovu rozhodil, nacpali jsme si pořádně pupky! :D

(Denča a Terezka)

Nebo to můžete také roztočit

V sobotu 14. 4. se v Kunratické sokolovně konal školní ples, kde si mohli zatančit jak děti, tak dospělí. První dvě hodiny patřily především dětem, i když se během nich představily třeba i tanečně nadané maminky. Ty ukázaly, že tanec je zábava, pro kterou rozhodně platí, že spolu je to lepší! Za vzpomínku stojí i stepařská ukázka školního kroužku stepu. Takže pokud vám to nevyšlo letos, ukažte se na školním plese příští rok. A pokud nejste

zrovna tanečníci, přijďte se podívat, jak to jde ostatním a zakousněte něco malého z poměrně dobře vybaveného baru. Nebo to můžete také roztočit se 7. třídou, která tančila asi do půlnoci. Ovšem nejen oni, ale i rodiče. Přesto, že někdo neumí tančit, se vyblbnout může, což ukázala řada dětí i rodičů. Celý ples byl jako vždy tradičně zakončen úklidem, do kterého se zapojili všichni pozůstalí.

(Kuba K.)

Zvířata a kytkata

Boxer

Boxer je rasa psa, která je známá jako německý boxer. Původně pochází z Německa.

Tato rasa je považována jako jedna z nejlepších ras doporučovaná rodinám s dětmi. Výborně chrání svou rodinu a je stále v dobré náladě. Je veselý, inteligentní, spontánní, velmi živý a pohyblivý, přátelský, čestný, zvědavý a učenlivý. Perfektně vychází s dětmi a dobře vychovaný a zespolečenštělý boxer nemá problémy ani když se potká s ostatními psy nebo s jinými domácími zvířaty. Boxer bude vždy hlídat svou rodinu a pozemek a velmi bouřlivě přivítá návštěvu. Vychovávat boxera není zas tak úplně snadné, potřebuje mnoho pohybu a různé druhy sportů. Proto existuje psí školka, která existuje, aby se tu psi mohli volně pohybovat a dokonce si tam s nim můžete i hrát a běhat s nim přes překážky. Boxer má velmi rád když mu páníček věnuje svou pozornost. Je to skvělý pes.

(Domika)

Delfín skákavý

Delfín skákavý je druhý nejznámější druh delfinů, který váží až 150-200 někdy až 390 kg. Žije 30-36 let a je

dlouhý 4 metry. Živí se malými rybičkami a kromě ryb loví i měkkýše, koryše a menší žraloky. Vyskytuje se v mořích a oceánech tropického a subtropického a mírného pásma, včetně Středozevního a Černého moře. Delfini se dorozumívají pomocí dýchacích orgánů a jazyka. Vydávají zvuky jako pískání, mlaskání nebo vrzání.

Každých 30 minut musí vyplavat na hladinu, aby se nadechl vzduchu. Intelligence delfinů je velice vysoká, jelikož tento druh delfinů je jeden z nejinteligentnějších tvorů na světě. Tito delfini jsou inteligentní

skoro jako člověk a někdy se velmi podobně i tak chovají. Samice rodí mládě jednou za tři roky a to jenom jedno. Delfini se mi moc líbí a obdivuju jejich neuvěřitelnou výšku při skoku nad vodou.

(Domika)

Glaukus atlantský (mořská vlačilka)

Glaukus atlantský je mořský tvor, který svým vzhledem připomíná tvora z jiného světa. Má

zužující se zploštělé tělo, které dosahuje délky až 5 cm. Má šest chobotnicových končetin, z toho dvě má zakrnělé. Barvu má stříbrně šedou. Celým jeho hřbetem prochází dvě tmavě modré čáry, které se protínají na konci ocasu. Jeho chapadlovité zakončení končetin připomínají mořské vějíře. Tohoto tvorečka v České republice zatím dozajista nenajdete. Tento tvoreček vyhlíží celkem mírumilovně, ale opak je pravdou. Živí se jinými většími organismy a občas dochází i ke kanibalismu. Kdyby tento živočich nežil pouze v mořích, rád bych ho choval třeba v akváriu, ale zatím to nejde. Tedy aspoň nás v ČR ne. Jak sám název tohoto tvora napovídá, nachází se v Atlantiku.

(Mitra)

Agáve

Tento sukulent je velmi zajímavá rostlina. Existuje obrovské množství druhů. Kvete jenom jednou za život.

Poté, co dozrají plody, rostlina odumře, ale přežijí přírůstky, které rostou ze základny kmene. Je příbuzná s lilíi, ale není kaktus. Některé z nich mají význam pro průmyslové využití – vyrábí se z nich vlákně sisal. Z jiného druhu se vyrábí pálenka (alkohol) mezcal. Z agáve se dělají i jiné nápoje. Agáve má uprostřed rostliny nevyvinuté listy, kolem nich rostou starší,

Mark Zuckerberg a velký problém

Mark Zuckerberg, šéf facebooku, prodal společnosti Cambridge Analytica soukromé informace Američanů. K datům společnosti Cambridge Analytica dopomohl i osobnostní kvíz vytvořený akademikem Alexandrem Koganem, který s firmou spolupracoval. Do jeho aplikace se zaregistrovalo přes 300000 uživatelů. Bohužel jeho kvíz spočíval v tom, že chtěl zjistit soukromé údaje lidí, kteří se zapojili do kvízu. A také získal soukromé údaje přátel lidí které se kvízu zúčastnili. Cambridge Analytica získala údaje 50 milionů uživatelů facebooku. Facebook také podporoval volební kampaně nynějšího amerického prezidenta, Donalda Trumpa, v roce 2016. S únikem dat se setkali i uživatelé Facebooku v České republice. Facebook, podle Marka Zuckerberga, bude v budoucnu omezovat přístup aplikací vytvořených mimo společnost tak, aby byly co nejlépe chráněny údaje majitele účtu.

(David M.)

a dole nejstarší, které by se měly ve chvíli, kdy zasychají, odřezávat. Tvar listu je podlouhlý, po obvodu jsou trny. Některé druhy mohou být žíhané. Listy vypadají jakoby rostly z kořene.

(Franta T.)

Fíkovník

Fíkovník je strom, pokud ale roste planě, je to většinou keř. Fíkovníky plodí dvakrát až třikrát do roka. Některé rostou jako takzvané „škrtiče“. To vyrostou jako keř, obrostou jako vinná réva

kolem hostitele (jiného stromu) a zadusí ho. Fíkovník používá hostitele jako podpěru. Jako strom je celoročně zelený, jako keř opadá. Fíkovník má zvláštní květy. Vyrůstou mu poupata, která se nerozevřou. Vypadají jako nezralý plod. Proto si lidé myslí, že fíkovník nemá květ. Musí ho opylovat specializovaný hmyz, který se dostane jediným otvorem v květu, do kterého by se třeba včela nevešla. Lahodné plody mají tvar malé šišky s hlubokými vroubkami. Pokud je plod nezralý, je světle zelený a tvrdý, pokud je měkký, je zralý. Může být buď zelený nebo fialový.

(Franta T.)

TIPY, BRDY, KAMENY

Nespoutaný Django

Film Quentina Tarantina z roku 2012 s Jamieem Foxxem, Christopherem Walkenem a Leonardem DiCapriem v hlavních rolích. Nespoutaný Django je americký film, který se odehrává na divokém západě.

Django je otrok, kterého osvobodí lovec lidí, doktor King Schultz. Django má v otroctví také svou manželku. King se dohodne s Djangem, že když mu pomůže zabít tři lidi, na které je vypsána odměna, pomůže mu vysvobodit jeho manželku. Django se dozvídá, že jeho manželka byla odvezena do Candielandu. Candieland je sídlo otrokáře Calvina Candieho. King a Django se jí pokusí zachránit. (David M.)

Anime pro malé i velké

Studio Ghibli je japonské animátorské studio, které vytváří filmy pro malé i velké, s ponaučením i bez, někdy dokonce dojemné, ale vždy je to s roztočilými příšerkami. Jsou tam krásné kresby od Hajaa Mijazakiho i jeho

syna, kdy oba kreslí anime. Mezi jejich filmy patří třeba oceňovaný film Naši sousedé Jamadovi, Princezna Mononoke a z novějších třeba Červená želva. Nebojte se, i když třeba nenávidíte z nějakého důvodu anime, tak i pro vás se tu pár filmů najde. (Švekáša)

Kabát

Kabát je česká rocková kapela, jejíž frontmanem je zpěvák Josef Vojtek. Skupina hraje už od roku 1983 a je jednou z nejpobulárnějších kapel v České republice, dokonce získala i nějaká ocenění. Texty písní, až na pár výjimek, píše Milan Špalek, který ve skupině hraje na basovou kytaru, někdy i sólově zpívá a taky dělá doprovodný zpěv. V některých skladbách Kabáti začali kombinovat i jiné hudební styly, jako třeba country a nebo big beat. Největším úspěchem skupiny bylo výroční vystoupení na pražském Vypichu roku 2014, kam dorazilo přes 70 000 fanoušků. Josef Vojtek a jeho skupina vystupovali naposledy minulý rok 2017. Dříve hráli dokonce trash metal, hard rock, rock'n'roll a až v dnešní době rock. Doporučuji vám se na nějakou písničku kouknout, protože jejich hudba je opravdu pěkná a velice humorná. (Domika)

Tajemství ostrova za prkennou ohradou

Tajemství ostrova za prkennou ohradou je knížka od spisovatele a ilustrátora Pavla Čecha. Je moc pěkná, zajímavá, poučná a v některých případech i pravdivá. Je to o starém pánovi Jindrovi, který se probudí v nemocnici a nepamatuje si nic. Jednou večer usnul a v hlavě se mu proháněly vzpomínky, o kterých si myslel, že na ně už dávno zapomněl. A tak vzpomínky jedou pořád do kola a jakoby se nikdy nezastavovaly. Vybavila se mu vzpomínka na to, jak přeskočil hřbitovní zeď a přitom všichni říkali, že to neskočí. Seznámil se s klukem Toníkem a byli nejlepší kamarádi. Tak si řekli, že takové velké kamarádství musí mít nějakou klubovnu. Během cesty našli kamaráda a jmenoval se Pepík. Nakonec Pepík napadlo jedno místo, které bylo tajuplné - byla to stará továrna. Starou továrnu nazývali „Ostrov“ a trávili tam hodně času. Řekli si, že na Ostrově musí být nějaký poklad, jako na každém ostrově, tak Pepík donesl staré peníze, Toník nějakých pár starých knoflíků a Jindra jednoho cínového Indiána a staré noviny a obrázky. A tak se vzpomínky střídaly a zjevovaly. Knižku doporučuji, je vážně super!!! (Domika)

Phil Tippett

Phil Tippett se narodil 28. 9. 1951. Je to americký filmový režisér držící cenu Emmy a Oscar. Zmíněné ceny získal za nejlepší filmové efekty, které sám tvoří. Vyráběl je do filmů jako Jurský park, Star Wars, Robocop... Proslavil se ale hlavně

tzakvanou „stop motion“ animací. Stop motion animace je technika, při které se animovaná figurka mezi jednotlivými snímky ručně upravuje a posouvá o malé úseky, aby pak jednotlivé snímky tvořily plynulý pohyb. Jedná se o velmi pracnou a uznávanou techniku. Minimálně tři filmy vytvořil Phil Tippett zcela sám. Například Prehistoric Beast 1985, Mutant Land 2010 a Mad God 2013. Já sám jsem se jím inspiroval. Doufám, že moje filmy budou co nejdříve k vidění ve škole. (Jenda S.)

Metro 2033

Knižní série postapokalyptických příběhů talentovaného autora Dmitrije Gluchovského. Děj se odehrává v Rusku po třetí světové válce, která způsobila velké škody na planetě Zemi. Většina Rusů zemřela, ale nějací se schovali v metru, kde se jim podařilo přežít. Hlavním hrdinou je voják Arťom, který žije na stanici VDNCH. Na stanici zaútočí mutanti. Tam pak přichází záhadný člověk jménem Hunter, který se s celou situací hodlá vypořádat. Napínavé čtení, které se špatně odkládá. (David M.)

Město snů bez těch snů

Světověznámý fotbalový klub, pláže a luxusní hotely. To je Barcelona, vážně město snů. Například je tady dračí dům Casa Batlló nebo slavný chrám a symbol Barcelony, Sagrada Família od Antonia Gaudího. Užijete si spoustu zábavy, návštěvu města mohu vřele doporučit, byl jsem tam. (Divhav)

Brdy

Brdy jsou malá obec, kde se dá jezdit na kole, procházet se krásnou přírodou a odpočívat. Brdy leží trochu dál za Příbramí a mají hezky upravené cyklotrasy. Poblíž nejedete velikánský rybník, ve kterém se nedá boužet koupat, protože je to zásobárna vody pro obyvatele Příbrami. Je tu také spousta krásných lesů a čisté vody, a proto je vedená jako Chráněná krajinná oblast Brdy. Kdysi tam bývalo vojenské středisko a vojenské bunkry, a proto je tam příroda nádherně čistá a nezašpiněná. Žijí tam nad rybníkem a u potoka krásné červené vážky a můžete tam vidět orlovce říční, kteří jsou moc pěkní. Jednou za čas tuto krajinu otevrou návštěvníkům a vždy tam vyrazí spousta cyklistů. Překvapí vás, že jedou i docela malé děti. Po dlouhé trase ježdění a kochání se přírodou narazíte na malou hospůdku, kde se můžete občerstvit. Vedle hospůdky je malá nádrž pro koupání a cachtání. Doporučuji, jeďte se tam podívat! (Domika)

Jantar

Jantar je zkamenělá pryskyřice (míza nebo tzv. smůla), která je starší víc než 50 milionů let. Jantar se jako minerál používá na vyrábění šperků, či se vystavuje v muzeích. Nejběžnější barva jantaru je zlatavě žlutá, ale nalézají se odrůdy zcela průhledné, červené, hnědé, bílé, modré a zelené. Dodnes se vědcům nepodařilo jantar uměle vytvořit. Často je možné v jantaru vidět nečistoty, které do něj před miliony lety, když byl ještě v tekutém skupenství, spadly. Nejstarší jantarový „kámen“ je starý okolo 320 milionů let a nejtěžší váží 9,75kg. Největší naleziště jantaru je v Rusku a okolí Baltského moře. (Mitra)

Co mazlíčci neumějí 3

Prosím vás, nenechávejte své mazlíčky třeba uklidit dům! Asi pochopíte, když vám řeknu, že lepší to bude neuklizené než po takovém psím úklidu. A to platí i z jinými zvířaty. Pokud se vám mé doporučení nezdá, udělejte to a hned uvidíte. Schválně mi pak přijďte říct, jak vám pes nebo kočka uklidili. A také - pokud vás nemá kdo ostříhat, tak se ostříhejte raději sami. Je to lepší, než mít účes od psa nebo kočky, který bude vypadat jako ten s kterým jste za nimi přišli. Protože to (v lepším případě) bude ten samý účes. A víte proč?... Protože žádné z vašich zvířátek ani nezvedne nůžky a neoholí vás. Také bych vám nedoporučil nechat hlídat psa váš oběd. Ať už hotový, nebo ten, co se teprve vaří. Když se vrátíte, zjistíte že je váš oběd pryč, nebo na popel. (Damián)

Části notebooku

Hodně lidí používá místo klasického stolního počítače notebook. Ale většina ani neví, co vše obsahuje. Zvenku má tyto součástky: webkamera, porty, občas touchpad, vestavěná klávesnice, číselná klávesnice, LED indikátory, sklopnou obrazovku, vestavěný mikrofon a reproduktor. Tohle asi znáte. Co nejpravděpodobněji neznáte, jsou jeho důležitější útroby. Má tam: procesor, grafickou kartu, RAM, harddisk, CD/DVD mechaniku, větrák, baterii, tištěné spoje, kabely a základovou desku. Procesor vypočítává operace a všechny aktivity počítače, má zkratku CPU, grafickou kartu asi poznáte už podle prvního slova, RAM je operační krátkodobá paměť, harddisk je zase trvalá paměť se zkratkou HDD, CD/DVD mechanika čte CD/DVD, větrák chladí, baterie zajišťuje energii, tištěné spoje a kabely vedou náboj (mění se typ podle požadovaného spoje) a základová deska má uložené neměnné informace jako OS. Asi bych měl přidat i mikrofon a reproduktory do vnitřku, ty ale snad víte :-). Pak je tu software. Není to nic měkkého, i když to je software, ale digitální obsah, co je i u všeho dalšího. Je to totiž část v bináru. Například zmíněný operační systém (OS). Také i data, aplikace, informace a výpočty. Počítačová logika je také v bináru a také hodně složitá. Když vezmete, že z elektriky signály, ze signálů binár, z bináru logické výpočty, z výpočtů zdrojový kód, ze zdrojového kódu pixely, z pixelů obrázky a z obrázků grafika. Pak ještě vstupy, výstupy atd. Když je toho na (dnes hodně výkonné) počítače moc, padají, „lagují se“, tzn. sekají se nebo se dokonce mohou poškodit (to se moc nestává, našťastí). (Ondra B.)

Milán ve Vídni

V neděli 20.5. odpoledne vyrazila pátá třída, Milán, do Rakouska a jeho hlavního města, Vídně. Jako učitelé s námi jeli otec Juan, paní učitelka Petra, paní učitelka Anna a paní učitelka Angelika. Jeli jsme nadšeně vlakem, a to na tři dny. Ve vlaku jsme si to pěkně užili. Sice jsme jeli čtyři hodiny, ale vůbec nám to nevadilo. Když jsme přijeli na nádraží do Vídně, šli jsme asi necelý jeden kilometr na náměstí a do místa našeho ubytování. Nakonec jsme se ubytovali ve skautské klubovně, která byla tak trochu součástí kostela sv. Anny. Když jsme tam přišli, začali jsme si vybalovat a zabydlovat se. Asi po hodině jsme se vydali do jednoho kostela, kde otec Juan potkal jednoho z augustiniánů. Kolem půl deváté jsme šli na večeri do McDonaldu a potom jsme už vyrazili do klubovny, převléknout se a spát. V sedm hodin ráno nás otec Juan začal budit, a tak jsme se oblékli a dali si snídani. Pak jsme vyrazili do technického muzea. Tam jsme si prohlédli různá patra, která byla plná spousty nejrůznějších technik a nástrojů.

Po prohlídce jsme přišli do přízemí a měli jsme deset minut na nějaké suvenýrky. Po technickém muzeu jsme se opět vydali do parku, kde jsme si mohli odpočinout a asi po půl hodině nám otec Juan a paní učitelka Angelika přinesli k obědu pizzu. Po obědě jsme jeli do cukrárny na zmrz-

linu a potom jsme se vydali do muzea přírody. Muzeum přírody se líbilo snad všem. Potom, když skončila prohlídka, měli jsme čas dokoupit suvenýry a pak jsme vyrazili do zahrady, která

se jmenovala Růžový ráj. Odtud jsme šli zpátky do našeho ubytování. V klubovně jsme si dali večeri a šli jsme spát. V noci nás učitelé probudili a šli jsme na bojovku. Ráno jsme měli snídani a šli jsme si prohlédnout katedrálu a kostely. Následovala návštěva cukrárny a potom jsme měli hodinu na nakupování. Poté jsme se vrátili do klubovny a balili jsme si věci. Po svatčině jsme jeli na vlak. V pořádku jsme se vrátili a byli jsme moc rádi, že jsme mohli jet na tak krásný výlet. Moc rádi na to teď vzpomínáme. (Domika)

Luštění

Ilustrátor Ivo ... (Včelí medvídci)

Ženské jméno (svátek 16. 3.)

Chladné roční období

Mečí jako ...

Jméno PELÉ pozpátku

Zvětšovací sklo

Dlouhé é čtyřikrát za sebou

Zde

Bolák na rtu